Autor Guste Santini
Četvrtak, 30 Studeni 2000 15:47

Ivica Todorić ekonomist srednje generacije, najprije kuđen kao tajkun zatim hvaljen kao odgovoran poslodavac koji isplaćuje plaće zaposlenicima, svakako je jedan od najinrigantnijih poduzetnika. Još je više zbunio javnost kada je eksplicite naglasio svoje poštivanje prema zaposlenicima i željom da i sami radnici participiraju u Agrokoru. Poslovna aktivnost Agrokora nije locirana samo u Hrvatskoj. Možemo reći da je Agrokor postala multinacionalna kompanija. Nepoznat primjer u našoj povjesti. Kriza, razočarenja, prekid pregovora sa MMF-om zbog Prijedloga proračuna, naprosto su vapili da se nešto dobro dogodi.

I dogodilo se!I tada iz vedra neba dobijamo obavjest da je Agrokor dobio okvirni kredit od pola milijarde njemačkih maraka. **O kojem iznosu je riječ najbolje govori podatak da je to nešto manji iznos od iznosa za koji valja skresati Prijedlog proračuna za 2001. godinu.**

Ptpisom ovog Ugovra Agrokor za Hrvatsku postaje pionir, na međunarodnom financijskom tržištu, čime pokazuje i dokazuje kako se odlučnošću i upornošću može realizirati svaki, ma kako bio velik cilj, s jedne strane, i, s druge strane, Agrokor je, dozvoljavam si tu slobodu, od danas veleposlanik hrvatskih tvrtki na međunarodnom financijskom tržištu. Ovaj Ugovor nije rezultat državnih ili paradržavnih institucija i njihovih garancija. Ovo je kredit Agrokoru i ocjena njegovog boniteta u svjetskom businessu. Nakon tmurnih događanja dolazi i za hrvatsku silan novac koji će trebati probaviti. **Prosta zamjena deviza za kune značilo bi emitiranje značajne količine nacionalne valute o čemu bi morala voditi briga i takva institucija kao što je to centralna banka.**

Zašto ovaj okvirni kredit od gotovo pola milijarde maraka posebno komentiram?

Prvo. Potpisom ovog Ugovora hrvatski poduzetnici pokazuju sposobnost snažnog odgovora na prisutan proces globalizacije u kojem i Hrvatska može - i mora - zauzeti primjereno mjesto. Agrokor je svojom svekolikom aktivnošću na tom planu vodeća hrvatska tvrtka. Ono što želim istaknuti jest činjenica da Agrokor djeluje u području poljoprivrede i prehrambene industrije što znači da se u svijetu pojavo samosvjestan partner koji zna što kako i zašto činiti. Ne treba zanemariti činjenicu da temeljna djelatnost Agrokora, do sada, nije bila "tetošena" od strane ekonomske politike. Ona to nije ni danas. WTO i temeljem toga snižavanje carina još će više povećati konkurenciju na malom hrvatskom tržištu. Agrokor upravo na tom sve više zahtjevnom tržištu želi biti dio globalnog sustava.

Prema tome, Agrokor postaje sasvim jasan i prepoznatljiv partner komplementarnim tvrtkama za više oblike poslovne suradnje kako u svijetu tako i u Hrvatskoj. Ovim se samo potvrđuju naše mogućnosti da se razvoj hrvatske privrede može - i mora - odvijati u globalnom okruženju. Senzibilna ekonomska politika može biti dodatni zamašnjak tom razvoju.

Drugo. Da je, a nije, Hrvatska imala Koncepciju i strategiju razvoja mogla je sukladno Koncepciji i strategiji razvoja definirati i privredne ciljeve odnosno područja u kojima Hrvatska privreda može biti dio svjetske privredne strukture - globalnog sistema. Pliva, Podravka su također poznate i priznate tvrtke koje su morale biti okosnicom razvoja. One to nažalost još nisu.

Treće. Brodogradnja, toliko osporavana, danas hvaljena mogla je i morala biti znatno više okosnica razvoja nego što je to danas. Potencijal proizvodnje hrane iz mora nismo ni dotaknuli. Zaostali smo u razvoju i tehničko-tehnološkom pogledu do te mjere da je moguće da ne iskoristimo razvojnu šansu koju objektivno na ovom imamo. Turizam, kao djelatnost, rasprodat će se i bit će tek jedna od privredne aktivnosti a ne razvojna šansa (poluga) koja Hrvatskoj treba u njezinoj izvoznoj orijentaciji.

Četvrto. Prisutna internacionalizacija bankarskog sistema i, vjerojatno sutra, osiguravateljne industrije, primjer su kako se nije smjelo raditi. Odvajanje "domaćih" banaka od procesa društvene reprodukcije bitni je nedostatak u predstojećem razvoju.

Peto. Hrvatska je danas ušla u WTO i ništa više neće biti isto kao što je to bilo do danas. Članstvo u WTO-u znači dodatno smanjenje "vlastite" ekonomske politike. To znači da će se pitanju troškova i učinaka morati iz dana u dan poklanjati sve veća pažnja. MMF je, ispravno, uperio prst na trošenje države. Ostali subjekti bi morali slijediti državu. I dalje ostaje:

"URADIŠE SVEGA BIŠE UŠTEDIŠE JOŠ I VIŠE"

Stoga, čestitam zaposlenicima Agrokora i pozivam i ostale tvrtke da se koriste njegovim iskustvima, te poluče primjerene rezultate. To je siguran put za bolje sutra svih građana Hrvatske.